

עלון המשק

גבעת חיים
הקיבוץ המאוחד

עלון מס' 1009

יב באב חשל"ג
10 באוגוסט 1973

ג' ר י - שנה למותו

ביום השנה לג'רי החאספנו מספר ידידים ובני משפחה כדי להעלות זכרונות על ג'רי כחבר, ידיד ואדם קרוב. מתוך דברי החברים בלטו התכונות שאפיינו את ג'רי, מהירות הקלטותו בחברה והתאזרחותו שהביטוי המשמעותי ביותר להם היה היותו חייל ושליטתו בשפה העברית. צוויינה גם אהבתו הגדולה לכל אדם באשר הנו ולילדים, מתיחותו וחביבותו הרבה ורצונו הרב להכיר את החיים פה ולהתערות בהם.

מתוך דבריהם שנאמרו בערב הזכרון מובאת רשימתו של חיים שרון על ג'רי:

ג'רי בא אלינו כחייר מסביבה שונה לשלנו, כמעט בלי לדעת דבר על ישראל, ציונות, קבוץ, יהדות. במהירות מפתיעה נהפך לבעל משפחה אוהב, לישראלי, לחבר קיבוץ ולחייל. רצונו להשתלב בנוף הישראלי - קיבוצי היה כה גדול, עד שלא חסך כל מאמץ. לא פסק מלשאול על ישראל, יהדות, השואה, הציונות, הקיבוץ. למד עברית ואהב להשתמש ב"סלנג" הוא אהב ילדים, אהב לדבר ולשחק איתם. היה מאוד כשר ניהנה לו האפשרות לעבוד איתם - וכל הילדים אכן אהבו אותו.

הקשר בינו לבין משפחה, גל ועופר היה יפה ביותר, כאילו מאז ומתמיד היו בני משפחה אחת. מאז שנולד יעל, בנו, נהג כאילו הוא האב הראשון והיחיד באנושות כולה. ויעל הקטן החזיר לו את אהבתו כפל פלילים. כל מילה חרשה, כל צעד חדש היו שמורים קודם כל לאיש הגדול הזה, השופע חום, אהבה וגאווה, לאבא הנפלא הזה, שעל פי רוב חזר הביתה רק בערביים.

כן, ג'רי לא הספיק לחיות חיי-משפחה רגילים ושלוים. ימים ספורים לפני סיום 3 שנות שרותו בצה"ל נהרג בהאונת דרכים אכזרית.

ג'רי לא הספיק לעשות גדולות בחיים, כי לא הספיק לחיות. כל מאמציו היו נתונים להפך לאחד מאיתנו ובכך עשה גדולות. הקו הבולט שלו היה אהבה אנשים, תמיד חייר, תמיד היה זוכן לעזור - על כן כולם אהבוהו. לנו הוא היה כבן לכל דבר, וזהבנה בינינו היחה מושלמת.

עברה שנה מאז האסון. זאת תקופה קצרה ולעיתים נדמה, שזה קרה אתמול. אבל שנה זה גם כן הרבה. אי-אפשר להתאבל יום-יום. החיים נמשכים, יש עבודה, יש חברים, משפחה, עיסוקים שונים. יש סרטים, רואים הצגות - מחזירים, ולפעמים נדמה כאילו נשכח ג'רי גם מלב הקרובים לו.

אך לא כך הדבר. יש שעות של בדידות, רגעים של הרהורים - ואז עולים הזכרונות מחדש, בכאב חזק וחרירי.

ולפעמים, בלילה בלילה, אני מתעורר ולבי בוכה...

חיים שרון

במזכירות

3.8.73 - עליטה:

א. המזכירות ממליצה בפני האסיפה לקלוט את גדעון עמי שהיה כאן בחברת הנוער ועבד במשק במסגריה מספר חודשים לאחר שיחרורו.

ב. נמסרה אינפורמציה כי משמחה אושר (יוכבד ואריה) ביטלו את פנייתם להתקבל במשק. הסיבה העיקרית: פתיחת כחא א' ולא ב' בחשל"ד. בנם הבכור למד כבר כחא א'.

קבלת גרעין:

מזכירות הקיבוץ מציעה לנו גרעין של "המכבי הצעיר" המונה כ-40 איש. החנאי שלהם הוא שראובן אחר יהיה המדריך. ראובן מוכן לכך. הגרעין צריך להגיע בראשית ספטמבר. קבלת הגרעין פחייבת גם שיפוץ של בית הגרעין ליד ביה"ס.

סוכס: לקבל את הגרעין ולשפץ את הבית.

עזרה כספית לעוברים לשיכון ותיקים לצרכי ריחום

בעקבות פניות של חברים בגדון, קיימה המזכירות דיון ממושך יחד עם נציג ועדת צריכה וסיכמה: א. לחת לחברים עוברים לש. ותיקים אמטרוח לקחה מקדמה עד סכום של -800 לי ע"ת תקציבם בשנים הבאות. ההחזרה תהיה תוך 4 שנים. ההסדר מתחיל עם שלב שעברו השנה.

ב. החברים שדירותיהם שופצו והורחבו יוכלו לקחת מקדמה עד סכום של -400 לי כשהחזרה תהיה תוך שנתיים.

החיימות הלומדים ותנאי עבודתם:

- לקרוא אסיפה בנושא התיקים דיון במזכירות וסוכס: א. בענין החיימות על החייבות כספית אין המזכירות מעלה הצעה משלה. לאסיפה תובא הצעה מועצת חברה. היא תתקדם מחדש לפני האסיפה.
- ב. בענין עבודה הלומדים מוצע לאסיפה:
 1. הלומדים במוסדות האקדמיים יעברו לפי חקנון המקובל בחנועה הקיבוצית.
 2. עם הלומדים במוסדות האחרים יעובד הסדר (נפרד לכל לומד) עם ועדת הכשרה ומוסדות העבודה.

אין רכז - אין תרבות

איתן חפר מודיע על סיום הפקידו כרכז תרבות ומבקש את החברים לא לפנות אליו יותר בענייני תרבות.

חופשה למזכיר

מיום א' 12.8.73 עד יום ד' 15.8.73 אחא"צ יהיה אורי בחופשה מחוץ לבית.

27.7.73 - חביעת מזה"ק לגיוס שנחונ:

מזה"ק חובעת מאיתנו לגייס שנחון לחקוק את: יגאל אלוש, שלמה בלאו, רבקה וסרמן ופנחס שליטמן. לחנועה אח שמעון דור. יציאתו של שמעון סוכמה בשעתו עם המזכירות. שמעון היה צריך לצאת בסוף יולי. בינתיים הודיע שהוא לא יוצא לשנחון. הענין יעלה לאסיפה בהשחחמות נציגי מזה"ק. המזכירות סיכמה שעל שמעון לצאת לשנחון. בענין ארבעת הבנים לחקוק, סיכמה המזכירות עקרונית בחיוב, מתוך מגמה שיצאו מוקדם ככל האפשר. מועד יציאתו של כל אחד יקבע בנפרד.

המשך עבודתו של ארנון דור בגרעין "עודד"

ארנון דור עובד השנה בגרעין "עודד" באפקים. לפני מספר חודשים סיכמה המזכירות שעל ארנון לחזור לעבודה הביחה לשלושה חודשים לפני הגיוס. מזכירות גרעיני "עודד" וארנון פנו בבקשה לאפשר לארנון להמשיך בעבודה ברציפות עד הגיוס בנימוק שהפסקת עבודתו תחבל בפעולות הגרעין. סוכס לאפשר לארנון להמשיך בעבודתו עד שיוחלף בחודש אוקטובר.

עבודתו של יובל נהרי (אינפורמציה)

בשעתו היה ידוע כי יובל לא ילמד בשנה הבאה ב"חוף הכרמל" ויעבוד שנה ברפת. במבעים עם ביה"ס המשותף החבור שביה"ס אינו מוכן לכך. לאחר ישיבת ההנהלה המורחבת של "חוף הכרמל" סוכס לפנות לבוררות של מזה"ק. מזה"ק קיימה צוות בוררים בין שלושה חברים עדנה (מזכירה פנים), בכל (ו. המשק) ויעקב (ו. הינוך). המשק וביה"ס המשותף העלו את טיעוניהם. צוות הבוררים פסק שיוכל יעבוד בחשל"ד ברפת של גבעת-חיים. ויובל כבר התחיל לעבוד ברפת.

רשיונות נהיגה לחברות:

כמה חברות פנו לוועדת רכב לאפשר להן להוציא רשיון. עד כה לא היה נהוג אצלנו לאפשר לחברות שעבודתן לא חייבה זאת, להוציא רשיון. מאינפורמציה שנאספה מ-20 משקים החבר שברוכס המכריע מאפשרים לחברות ולבנות ללמוד נהיגה.

ועדת רכב קיימה דיון והחליטה לאפשר לחברות בודדות מעל גיל 25 להוציא רשיון. רשיונות אלה ייעשו במסגרת ההקצבה השנתית, שהיא 5 רשיונות, העומדת לרשות הועדה. הועדה אישרה לשלוש חברות להוציא רשיון השנה. שחיים מחברות הללו נמצאות עתה בגיוס. על מנן הרשיון לשתי החברות האלה היה ערעור במז-כירות וסוכס לדון על כך מחדש בפורום רחב שיכלול את מועצת החברה, ועדת רכב ומזכירות.

מנין 10
ס' רכ"ס "גניאל"

אספקת מזון לבעלי-חיים:
עוד-אנו עוסקים בהתייקרות הדוהרת במחיר הקש (מ-70 ל"י אשחקד ל-160 ל"י חשנה !) ותביעת הספקים להעלאת מחירים נוספת עד -180 ל"י ויותר - והנה הגיעה הידיעה מארה"ב על קיצוץ האספקה של פולי הסויה לכדי מחצית הכמות הרגילה. אנו חוששים להגבלות נוספות.

"אמבר" עושה כל שביכולתה, על מנח להמנע מפגיעה באיכות התערובת, אך אין ספק שנצטרך למצוא תחליף לכוספה בתערובת הרפת. בימים הקרובים נודיע למשקים על מכלול הצעדים, שאנו מציעים לנקוט בהם.

ועוד לענין הקש:

עד כה קיבלנו 40% מן הכמות הדרושה ואין להניח שנשיג אה מלוא ההזמנה. משקים שאינם מדווחים על קצב ההספקה של הקש, ייפגעו ולא נוכל לעזור להם. הצעתנו היא להפחית ככל האפשר בשימוש בקש לרימוד. יש לחשוב על ניצול קש הכוחנה, ובטווח ארוך יותר יש להקדיש מחשבה להפיכת הרפתות עם ריפוד עמוק לרפתות קורל. אנו ממליצים לפנות ללשכות האזוריות של משרד החקלאות ולתבוע אה הכללת התכניות האלה באשראי המרוכז. אנחנו מצידנו מטפלים בנושא במשרד החקלאות ומברכז החקלאי.

תפוחי אדמה:

מסתיימת והולכת עונת האסיף. היבולים היו גבוהים מעל למצופה. תחנת המיון ב"סיבן" החארגנה על הצד הטוב ביותר. היה צריך להחגבר על קשיים בלתי-רגילים, שגם תנוכה לא עמדה בהם, בגלל העדר מקומות איסוס וקירור. ניצלנו את חדרי-ההבתלה של הבננות ואה סככת-האריזה של אפא"י, שנרכשה על ידינו לא מכבר. כמו כן ניצלנו אה "מובילי הכחנה". ואחרון אחרון - המשקים סיפקו אה כל הצוות הדרוש למשמרו לילה. הודוח לכל אלה אנו מצליחים לסיים בהצלחה וביעילות אה העונה. עד היום מויינו מעל 11.000 טון. נותרו עוד כ-600 טון, אשתדק היבול היה 9.732 טון בעוד השטחים במשקים היו כ-200 ד' פחות. התמוקה של המערך היחה מעל ל-22 טון לשעה, לעומת 19 אשתדק.

אסמסת:

סוף סוף הצלחנו בייצור של כופחיות לא טחונות. בזה תרמנו להשבחה של המזון הגס.

נשירים:

הקטיף, המיון והאריזה החלו. מצפים לייבולי ברכה. אנחנו עושים אה כל האמצעים לסיים עד סוף ספטמבר ש.ז. אה בניית חדרי הקירור הנוספים, בהיקף של 500 טון.

הקמת "אמבר" ב' :

יש סיכוי, שנוכל לנצל אה הממגורות החדשות עד סוף השנה האזרחית. עיקר הציוד עומד להגיע בחודש אוגוסט. לדאבוננו, שינוי המטבע הבינ-לאומי הכניסו גם אותנו למתח רב. נוסף על כל אלה נמשכה פעולת הארגון הרגילה. המשקים מבדילים אה הייצור ולדוגמא: עד 1.6.73 יצרו משקי "גרנות" 28 מיליון ליטר חלב, לעומת 24 מיליון בחקופה המקבילה אשתדק. הקניות של המשקים גדלף לאתרונה במידה ניכרת והגיעו ל-9,000.000 ל"י לחודש. עליה זו מוסברת בעיקר ע"י ההתייקרויות.

תגבורת במרפאה :

לקראת ימי הקיץ הלוהטים המביאים עמם הרבה מחנדבים, כוחות עזר שונים ואורחים תגברנו אה כוחותינו במרפאה בעזרת עבודתה הנאמנה של שושנה אשר נמצאת אצלנו בעת חופשתה השנתית מביה"ח בחיפה וכן ע"י מימי שסיימה את תקופת לימודיה והעבוד במרפאה מספר חודשים. מרגליה יצאה לחופשה לידה וברכותינו לה ולמשפחתה לחולדת הבח.

ל ר ג ל ריבוי החחונות

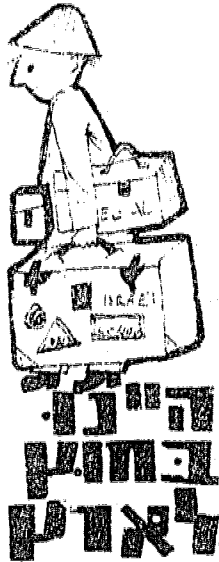
אנו מזכירים לחברים שהנהלת בית-הספר החליטה כבר לפני מספר שנים - שלא להשאיל את ריהוט בית הספר למסיבות הנערכות במשק; עם החברים ובעלי השמחה - סליחה. הנהלת ביה"ס

טיול בחו"ל בסגנון אחר מהרגיל / (המשך מהעלון הקודם)

פומפי: קנינו כרטיס כניסה והתחלנו לגמש לפי המפה איך ומאיין מחילים. והנה לידנו עומד גבר, וספר ומפה בידו, וכמונו נראה חוהה ובוהה, שאלה קטנה באנגלית והוא עונה במבטא המוכר מאוד. עברנו לגרמנית והסחבר במהרה שזהו וינאי - מהנדס במקצועו - אך חובב עתיקות, אשר ביקר בפומפי עם קבוצה מאורגנת יום קודם לכן והסיור נמשך שעתיים. הוא לא הסתפק בכך והחליט לוותר על הסיור של היום (עם הקבוצה) ולעומת זאת ל"חרוש" את פומפי באופן יסודי. ובכך הקשר נקשר, והו זמנו להתלוות אליו. הסחובכנו איתו בעיר הרפאים במשך 6 שעות תמימות (1) - איש מעניין, נלהב, ומבין מאין כמוהו. נפרדנו בלבביות, כולל הזמננו וכתובות.

11.6.73 - יצאנו לחתנה הרכבת סט לאזר (פריס) ומבמה פנינו - רואן. עיר עתיקה הקשורה לשמה של ז'ן דארק - שם הוצאה להורג. רוב העיר העתיקה נכנחה ע"י הנורמנים במאות ה-11 - 13 ובה הוטל דה לה קורון שנבנה במאה ה-11 (מעץ) ומשמש עד היום אכסניה. זהו בית כאילו מעל המונח בונבוניירה - אך הוא קיים, וגרים בו תיירים! בעיר קתדרלה גדולה; ומנזר פט מקלו. ששימש בזמנו בית מחסה למצורעים אשר חיו ועבדו שם. מחצר הפנימית מקושטת בתבליטים אשר נעשו ע"י המצורעים, והנושא המרכזי - המונח גולגולות, עצמות, שלדים - ממש נתקפים חלחלה. בסוף נכנסנו לכנסייה סקו דה-טורנל, המשמשת כעז מוזיאון לעבודות פרזול ברזל, חערובה מעניינת ושונה מכל שראינו עד כה. מפחחנת, סורגי חלונות, סמלים של אצילים, מסגרות של חלונות מזוגגים (וטרז'יס) מעשה אמנים ואומנים - מסודרים ומוצגים בטוב טעם בחוף הכנסייה העתיקה - הרמוניה בלתי רגילה.

16.6.73 - היום אנו נוסעים לטולדו. יצאנו באוטובוס הבין-עירוני וכאן עלינו לקצר את הכתוב ביומן מהיומנים שבילינו בעיר הזאת (17 עמודים). כאן נפגשו התרבויות של שלושת העמים שהטביעו את חותמם על העיר הזאת: המאורים, היהודים והספרדים. "הפוארטו דל-סול" השער העתיק של העיר והמסגד סן כריסטו דה לה לוף (הנוצרים הפכו אותו לכנסייה) מחקופח המאורים - הגטו עם שני בתי הכנסת המפורסמים סגמה מריה לה בלנקה וטרנויציו והקתדרלה המפורסמת שהיא אולי המקושטת ביותר בעולם ומעל כל הארמונות, הכנסיות, המסגדים והרחובות שולט נושא קשוח, הבא וחוזר במאת ואריאנטים: מגן-דוד, מסתבר שבעלי המלאכה והאומנים המאורים הכניסו אותו לכל מקום - ועושי המזכרות של היום ממשיכים בכך.

כאן נפסיק לצטט מתוך היומן. נציין רק דבר אחד נוסף שעשינו והוא לרוב אינו זוכה לתשומת לב מספקת - הלכנו בכל מקום לרובע היהודי, זוהי חוויה מרגשת המעלה רגשות של תובה על מה שהיה ואיננו - או הולך ומחונן. רק מעט מקומות עם חיים יהודים וקהילות מאורגנות. ביה הכנסת הפורטוגזי באמסטרדם ובקרבתו ביה ומברגוט, ה"פלייזל" בפריס, הרובע הצפוני (והעלוב) בונציה, ביה הכנסת המפואר של מגורשי ספרד בפירנצה (אגב: שם שוחחנו עם ראש הקהילה בעבריה) והגטו בטולדו עם בתי הכנסת וביתו של שמואל לוי - שר הכספים של המלך פדרו הראשון - שמאחיים שנה מאוחר יותר הפך לביתו של הצייר אל גרקו.

ובכן, היינו באירופה. במטוס, באניה ברכבת, באוטובוס וברכבת תחתית. "הרגנו" שני זוגות נעליים. הכרנו הרבה בעלי פנסיונים, בעלי חנויות מכולה, נהגי אוטובוסים וכרטיסנים. לא שילמנו טיפים. לא היו לנו סבלים. לא היינו מועדוני לילה. לא אכלנו במסעדות יוקרה. אך היינו בקנוסוט ובאקרופוליס, בהרקולנאום ובגבש הפלטיין, בקיסנכט ובהמפטן קורט, בפרדו ובסנטה מריה לה בלנקה ובעוד הרבה מקומות יפים. נהננו מאוד חודשיים ימים והרבה חודות למשק שאיפשר לנו זאת.

דבורה ומאיר גבריאל

2 עקבות השאלון
על העלון

לכבוד העורך שלום, - מאת: קורא נאמן

פנייתו של עורך היומן לצבור, זה דבר נדיר ויפה. אמנם אני קורא נאמן ביומן בכל הצורה. חושבני שחיומן הוא דומק החיים שלנו. יש תקופה ואין יומן - זה כמו שכבר כתבו על זה: נסחמו כל הציפורות ואין זרימה! הזמן עומד! במקום עבודתי נוכחתי ששליש קורא יומן, סנסציות בודאי - קוראים הכל. מה דעתי על העלון? ראשית כל צריך להיות קצר ככל האפשר, בעיקר אינפורמציה. ראיון השבוע מכניס חיים ליומן. מי יתן והיה גם קצת הומור. וימינה ימינה יואר, חוב ממסע לפעם לקרוא מכלי אל כלי (רק רשימה אחת). פעם היה יואל כותב רשימות טבע, היה נעים מאוד לקרוא. כמו כן רשימותיה של קלרה נקראים בהנאה. לרשימות אישיות אני מתייחס, פגישה מעניינת, החרשמות הבראה, טיול - זה היה מוסיף משהו משפחתי, משחף את הזולת. אברך את העורך בהצלחה לטוב ארוך.

אך אליו באה הסבתא או אחותו "הגדולה" מהגן הסמוך. הילד אוהב מאוד את הסבתא ואח אחותו אך בשעה זו צפייחו נתונה להוריו ואותם הוא רוצה.

יש משהו ראשוני ומרגש במפגש הזה - וחבל להחמיצו. הורים אחדים מחליטים שילדם כבר גדול ואין צורך לקחת אותו כלל. הוא יכול לבוא בעצמו. אך הילד בעצמו לא רואה בזה ציון לשבח. כאשר כל הורי הקבוצה באים לקחת את ילדם - רוצה גם הוא שהוריו יבואו לקחת אותו. הילד, הנראה גדול ועצמאי בעיני הוריו מרגיש את עצמו אז קטן ועלוב. ולא פעם הוא מתלווה לאחד מהורי חבריו במקום לצעוד לבדו לחדר ההורים שלו. ההורים משתוממים: למה הוא אינו בא אלינו? למה הוא מעדיף את החדר של אחרים?

אני מייחסת חשיבות רבה לעצם המפגש בין הורים וילדים, כי הוא מהווה מעבר בין חיי הילד בבית הילדים וחיוו בחדר-הורים. מעבר כזה - בכיוון הפוך - מתהווה שוב בערב, כאשר הילד חוזר מחדר ההורים לבית הילדים. גם אז תקבע צורת המפגש (הפעם, עם המטפלת, עם חבריו, עם הבית ומיטתו) את מצב רוחו של הילד.

מעברים כאלה הם אופייניים - בצורתם הנוכחית לקיבוץ בלבד וכדאי לתת את הדעת עליהם. ועוד: הינה באה אמא לבנה "הגדול" בן השלוש, כשהאח התינוק תמיד על ידיה.

הגדול - הרי הוא זקוק לרגע של המפגש הבלעדי, הראשוני - הוא מתקפח - ורוגז. שינוי קל בסדר הביקור משנה את הכול: אמא באה תחילה לגדול והולכת אחר-כך לתינוק. או שההורים מחלקים: אחד לגדול, השני לתינוק. וראה זה פלא, לא רק מצב רוחו של הילד משתפר משתפרים גם היחסים בין הילד ואחיו הקטן.

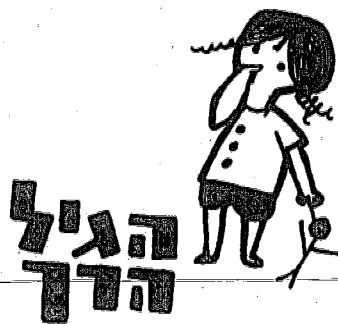
במפגש עם התינוק, התינוק חש את הפגישה המחפפת רבה ומצפה לה - לא פעם בקוצר רוח. גם אמא מצפה לשעה זו. אף היא מקצרת את שעה השמחה כמו ידיה, כשהיא מושיבה את התינוק חיש מהר בעגלה, כאשר ראשו מונפת ל"עולם הרחב" והיא עצמה נעמדת מאחוריו ודוחפת את עגלתו.

עבור התינוק היא איננה - היא נעלמה. ואויה, הרגע של מפגש היה כה קצר ומאכזב נשאר לו - לתינוק - רק הנידנדוד הנעים של עגלתו הנוסעת, אך אין כל קשר אישי בינו ובין אימו - קשר שחכה לו כל כך.

אם יתחלפו האימהות בעגלות - התינוק לא ירגיש זאת כלל. לתינוק נחוצים הפנים של אמא דוקא. זה עולם ומלואו. זה עולמו.

האימהות דואגות: הרי הוא צריך לראות את השלם כולו! אל דאגה! אם ירצה לחפוש מראה של שמים, של הר ועץ, יתפוש אותם בנוסף לפנים של אמא ותוך כדי "שיחה" פנים-אל פנים איתה - בדרך לחדרה.

ברצוני היה להדגיש את החשיבות של: "הרגע של המפגש" ואם נבין אמנם שיש חשיבות ברגע זה, אז ייערך כל הורה לקראתו בדרך האופיינית לו ויתאים אותו ככל האפשר לצרכי הילדים שלו.

רגע של מפגש נעמי בן-ישראל / (בית אלפא)

יש פגישות שיגרתיות החוזרות מידי יום והאדם אינו עורך את עצמו לקראתן. יש מפגשים - וגם הם בין החוזרים המיד - שלעולם לא הופכים לשיגרתיים. אחד המפגשים הבלתי שיגרתיים הוא המפגש בין הורים וילדים מידי ערב בקיבוץ. אני אוהבת להסתכל בילדים בצאתם מבית הילדים בשעה אחת"צ - והיא חמיד חגיגית.

הקטנים: בחצר, לובשים בגדים נקיים. המטפלת הצעירה יושבת (מי נינוחה ומי מחוחה) על המדרגות ומסחכלה בשעון. כי היא צריכה לענות (למי השעון) על השאלה החוזרת בלי הרף: "אפשר כבר ללכת?"

"עוד קצת. עוד לא ארבע וחצי" - מתח יהיה כבר בחצי?"

הנה הם באים - ההורים של צעירי החבורה. מי ברכב ומי ברגל, לרוב באופניים, אחדים בקטנוע. נוסעים. ילד אחד מלפנים, שניים מאחור - שניים מלפנים ואחד מאחור. איך שמסתדר. מבית התינוקות - יוצא הרכב הצמוד: תינוק, תינוק והרכב שלו - בגנים - כמו מפל מים - זורמים, רועשים, רצים הילדים. תחילה בזרם אדיר אחד ואחר-כך בפלגים מתפלגים. פלג ימינה, פלג שמאלה וישר - כולם זורמים היימה - לחדר ההורים.

זר לא יבין זאת: הקטנים האלה הולכים לבדם? יודעים מה הדרך? - יודעים, גם יודעים. כל החצר-ביתם. הם רצים ומתרגשים - כי בשעה זאת מתחדשת ערב ערב פגישה שיגרתית שאינה הופכת לעולם לשיגרה. הילדים חשים זאת. ההורים יודעים גם הם. זה רגע חשוב, רגע שמצפים לו. והוא יקבע לא מעט את המשך הבילוי בין הורים וילדים במשך הערב.

כדאי להיערך לקראת הרגע הזה. לא מתוך כך שהוא מתח ל"שעה קדושה" כמו שבטלהיים אמר בציניות רבה. אלא מכיוון שהוא רגע של ציפיה, שלו גם סיבות לאכזבה. יש בינונו הורים שאינם ערוכים לקבלת הילד. חדרם עדיין שרוי באפלה - הם ישנים. הילד מגיע מלא מרץ וכוח, מוכן כולו לפרוק מטען אדיר של חוויות שהתאסף בקרבו, אך עליו להיעצר, ולחכות. להתאפק עד שהוריו יחלבשו ועד שהחדר ילבש צורה נאותה לקבלתו ולחוכניותו הרבות. זאת קבלת פנים מאכזבת והרגע של המפגש נפגם כלשהוא.

הקטנים המחכים להוריהם, שיבואו לקחת אותם, מציצים מעבר לגדר, חולים עיניים בכל הורה הבא ראשון לקחת את ילדו: מתי יבוא אלי?

סיכום הקיסנה

אמנם הקיסנה לא עולה בזול
אך מביאה שכר גדול
ההצלחה טמונה בך
והכיוף כולו שלך.

בידור הומור והנאה
היוו חלק נכבד בקיסנה
ואת הים אסור לשכוח
סוער טוחף לעיתים גם נוח
ולגלים צריך קצת כוח.

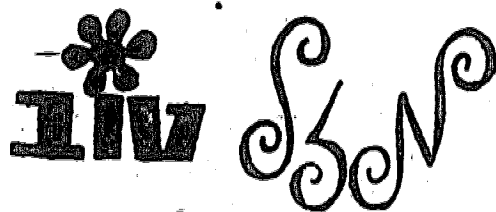
(ילדי כיחה פ')

ממרפאת שיניים

מבקשים מכל החברים, בכל לשון של בקשה,
- בפעם נוספת - להזמין תורים מראש
למרפאת שיניים - ולבוא בלי תור אך ורק
לצורך עזרה ראשונה.

כפי שהעבודה מתנהלת עתה במרפאת שיניים
אי אפשר להמשיך מפאת הלחץ וחוסר ההתחשבות
מצד החברים.

הוספנו שעות עבודה לרופא ומקווים חוץ
זמן קצר להתגבר על העומס הרב.
מהחברים נדרשה קצת הבנה וסבלנות - ובעיקר
התחשבות בצוות העובד.

למרגלית וצביקה בן-צבי
להולדת הבת
אחות ליניב

ברכות חמות לבני משפחותיהם.

לדורון ועמוס גורן
להולדת בתם לימור
אחות לאבנר, אילת ואלומה.
ברכות חמות ליונה ומשפחתה
לשרה ויעקב ובני משפחתם.

לפרידל ומשפחתה

להולדת הנכד

בנם הבכור של נעמי ואבי
ברכות חמות לבני הזוג ולמשפחה
בכפר-מסריק.

שבת שלום